

MILL · SESSIÓ 59

Individualitat i límits del poder social

REFERÈNCIES DE LA SESSIÓ

Pàgines de teoria de la sessió: pp. 147-156 del Dossier Resum.

Font primària utilitzada: p. 140 del Dossier Resum.

Correspondència: DE CONNEXIÓ / INDIRECTA - el Dossier Resum no conté una font primària exacta per a tot el contingut de la sessió.

Aquesta sessió no disposa d'una font primària específica dins del Dossier Resum sobre Sobre la llibertat. El contingut teòric s'estudia a partir del Dossier Resum; el fragment de L'utilitarisme que segueix s'utilitza únicament com a text de connexió.

FONT PRIMÀRIA

John Stuart Mill, L'utilitarisme Fragment 1 · Dossier Resum, p. 140 (numeració interna) [22][Resposta a la 3a objecció: no és una moral egoista perquè implica la felicitat de tots els afectats] He de repetir novament que els detractors de l'utilitarisme rarament li fan justícia i reconeixen que la felicitat que constitueix el criteri utilitarista del que és correcte en una conducta no és la felicitat de l'agent, sinó la de tots els afectats. Entre la felicitat personal de l'agent i la dels altres, l'utilitarista obliga aquell a ser tan estrictament imparcial com un espectador desinteressat i benivolent. En la regla d'or de Jesús de Natzaret trobem tot l'esperit de l'ètica de la utilitat: Comporta't amb els altres com vulguis que els altres es comportin amb tu i Estimar els altres com a tu mateix constitueixen la perfecció ideal de la moral utilitarista. Com a mitjà per assolir aquest ideal d'una manera més aproximada, la utilitat recomanarà, en primer lloc, que les lleis i organitzacions socials harmonitzin en tot allò que sigui possible la felicitat o (com es podria denominar en termes pràctics) els interessos de cada individu amb els interessos del conjunt. En segon lloc, que l'educació i l'opinió pública, que tenen tant de poder en la formació humana, utilitzin de tal manera aquest poder que estableixin en la ment de qualsevol individu una associació indissoluble entre la seva pròpia felicitat i el bé del conjunt, especialment entre la seva pròpia felicitat i la pràctica dels modes de conducta negatius i positius que la felicitat prescriu: de tal manera que no solament no pugui concebre la felicitat pròpia en la conducta que s'oposi al bé general, sinó també de manera que en tots els individus l'impuls directe de millorar el bé general es converteixi en un dels motius habituals de l'acció i que els sentiments que es connecten amb aquest impuls ocupin un lloc important i destacat en l'experiència de sentir de qualsevol ésser humà. Si els que rebutgen la moral utilitarista la presentessin davant del seu intel·lecte en aquest el seu autèntic sentit, desconec quines qualitats per qualsevol altra moral podrien afirmar de cap manera que trobaven a faltar, o quin desenvolupament més harmònic i profund de la naturalesa humana es pot esperar que propiciï algun altre sistema ètic, o en quines motivacions, no accessibles a l'utilitarisme, poden basar-se aquests sistemes per fer efectius els seus mandats.

GUIA DE LECTURA DE LA SESSIÓ

1. Identifica el problema filosòfic concret que planteja el fragment.
2. Formula la tesi o idea central amb les teves paraules.
3. Explica els conceptes del fragment que coincideixen amb el contingut de la sessió.
4. Relaciona el fragment amb el conjunt de la filosofia de l'autor sense limitar-te a resumir-lo.